

standset med Afskaffelsen af Niveauoverkørslerne, og det Lovforslag, jeg har fremsat angaaende Udvidelse af Jernbanestationerne ved Glostrup, Taastrup og Hedehusene, viser til fulde, at der ikke fra min Side er tænkt paa at standse med at lave Viadukter, tværtimod, det er min Mening at gaa videre og videre med dette alle Vegne, hvor Forholdene tillader det, idet jeg anser det for baade økonomisk og praktisk at bygge Under- eller Overkørsler.

Det ærede Medlem behandlede Spørgsmaalet om at sørge for i god Tid at ekspropriere Grund til Anlæg af Dobbeltspor og Udvidelser paa Jernbanestationerne, og bebrejdede mig, at jeg var sparsommelig, en Bebrejdelse, som for Resten ogsaa er rettet mod mig fra flere andre Sider. Jeg vil dertil sige, at det er ganske rigtigt. Jeg har bestræbt mig for at fremme en praktisk Økonomi ved Statsbanerne alle Vegne, hvor jeg kunde, og det vil ogsaa være min Bestræbelse i Fremtiden, saa længe jeg beklæder mit Embede. Men jeg tror at kunne paa-staa, at det ikke vil kunne paavises, at jeg noget Sted har søgt at spare paa Skillingen og lade Daleren gaa, og det Forhold, som det ærede Medlem her paa-pegede, har jeg i høj Grad haft min Opmærksomhed henvendt paa, idet der er eksproprieret Arealer paa forskellige Steder, hvor der ikke var øjeblikkelig Trang til Anskaffelse af disse Arealer, men hvor man kunde forudsætte, at det vilde blive nødvendigt at foretage Udvidelser, og hvor der var Fare for, at de Arealer, som man der skulde bruge, kunde blive bebyggede. I saa Henseende kan jeg henvise til det Forslag, som blev gennemført paa Finansloven i Fjor, Forslaget om Ekspropriation ved Næstved Station, og de Forslag, som ogsaa blev gennemførte, om Ekspropriation ved Kolding og Varde Stationer. Jeg husker ikke, om der er endnu flere Forslag, men jeg nævner kun disse Forslag som et Bevis for, at det er et Spørgsmaal, som jeg i høj Grad har min Opmærksomhed henvendt paa. Men naturligvis maa man ogsaa der gaa frem med en vis Forsigtighed, for selvfølgelig er det ikke økonomisk for Statsbanerne at erhverve meget store og dyre Arealer, som der ikke er nogen nær Udsigt til bliver fordyret ved Bebyggelse, og lade disse Arealer ligge i mange Aar, hvorved Staten vil lide et betydeligt Rentetab.

Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg i denne Samling agter at fremsætte

Forslag om en Bro over Storstrømmen. Paa dette Spørgsmaal kan jeg ikke give det ærede Medlem noget Svar. Det vil blive nødvendigt i en nær Fremtid at foretage Udvidelser nede ved Storstrømmen enten paa den ene eller den anden Maade, ellers vil det være umuligt længere at besørge Trafikken tilfredsstillende. Allerede i 1908 hævdede Statsbanerne meget stærkt, at nu kunde man ikke længere. Nu er der gaaet adskillige Aar siden den Tid, Trafikken er steget, Forholdene har forværret sig, og nu staa man overfor dette, at man i en nær Fremtid maa gaa til en Udvidelse paa den ene eller den anden Maade, enten til Anlæg af en ny Færgehavn og Anskaffelse af flere Færger eller til en fast Forbindelse, en Bro eller en Tunnel. Disse Spørgsmaal er selvfølgelig Genstand for min Overvejelse, men hvilket Resultat jeg kommer til, hvilket Forslag jeg vil stille, ved jeg ikke endnu, og jeg ved heller ikke, om jeg kan blive færdig til at stille et Forslag allerede i denne Samling.

Det ærede Medlem ankede over Forholdet paa Brønderslev Station, og det ærede Medlem fra Vraa (Grønberg) gav dette sin Tilslutning. Jeg erkender, at Forholdene paa Brønderslev Station er ret smaa, naar henses til den store Trafik paa denne Station, og selvfølgelig vil den Tid ogsaa komme, da det vil blive nødvendigt at foretage en Udvidelse af den, men jeg maa dog henvise til, at det ikke er saa mange Aar siden, der blev foretaget en ret betydelig Udvidelse af Perronen ved Brønderslev Station, hvilket har givet denne et Plus fremfor mange lignende Stationer. Men jeg erkender, som sagt, at der her er Trang til en Udvidelse, og den vil jo komme i den Rækkefølge, i hvilken Stationerne kommer, naar der er Tale om Udvidelse, men hvornaar det kan ske, kan jeg ikke sige. Jeg gaar hele Tiden ud fra, at man tager praktisk fat paa disse Ting og søger at afhjælpe Manglerne først, der, hvor de er størst, og det tør jeg ikke sige, er Tilfældet paa Brønderslev Station for Tiden.

Saa rettede det ærede Medlem et Spørgsmaal til mig angaaende Asaa Banen. Egentlig talte var det ikke noget Spørgsmaal, men en Henstilling om ikke at lade Statens Stemmer faa Indflydelse ved Afstemningen angaaende denne Bane, og han anførte, at der fra Kommunernes Side var afgivet 23,000 Stemmer mod denne Bane, hvilket skulde være et Bevis for, at der i det hele var stærk Stemning mod Banen.